

ת"פ 30547/07/16 - תביעות צפת נגד ט ס

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 30547-07-16 תביעות צפת נ' ט ס

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד
ט ס

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום שייחס לו עבירת **איומים** - לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בכך שאיים לפגוע בשופטת בית השלום בירושלים, אשר דנה בהליכים שהנאשם היה צד להם.

על פי כתב האישום, בעקבות חוסר שביעות רצונו של הנאשם מהחלטותיה של השופטת בעניינו, שלח הנאשם מכתב תלונה על התנהלותה לנציב תלונות הציבור על השופטים, והנציב העביר את המכתב להתייחסותה של השופטת.

במכתב צוינו, בין היתר, הדברים הבאים "**כל אדם אותו שיתפתי במתרחש בתיק הנדון, מזה שנים, תסכים באופן חד משמעי לאבחנה שהשופטת משוחדת**", והמשיך וציין "**עורכי דין שונים אף הביאו את זעמם בכך שתמחו בדעה שמן הראוי לירות בה ובמקורביה, או לשלוח אותם להשמדה יצירתי יותר**" ו-"אני מעבר להיותו פגוע וצמה דם פועל כאזרח הגון המתלונן על התנהלות ממסדית לא ראויה".

(הנוסח מועתק כלשונו, לרבות האיות, מכתב האישום - ר.ש.כ.)

2. ביום 5/12/16 הודה הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, הורשע, ונקבע כי יוגש לגביו תסקיר שרות המבחן שלא יחייב את הצדדים.

תסקירי שרות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים.

3. תסקיר מיום 19/4/17

על פי התסקיר, הנאשם בן 48, חי בזוגיות ולו שתי בנות. סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, בעל תואר ראשון בפיזיקה והנדסת חשמל מהטכניון, ועבד בחברת X במשך שלוש שנים. הנאשם עובד במשרה חלקית כמחסנאי ומקבל קצבת ביטוח לאומי. הנאשם אובחן כסובל מהפרעה נפשית דו קוטבית ומהפרעה סכיזו-אפקטיבית.

הנאשם שירת שרות צבאי מלא, עבר קורס קצינים, זמן קצר אחרי שהחל את שירותו בקבע שוחרר בעקבות חוסר התאמה, שכן לדבריו התקשה לקבל את סמכותם של בכירים ממנו. בנוסף הנאשם שירת 10 שנים במילואים עד ששוחרר סופית בשנת 2002.

צוין כי בעקבות תאונת סקי ים שעבר הנאשם פרצה אצלו מחלת נפש, בעטייה עזב את עבודתו בחברת X, והתקיים מקצבה של הביטוח לאומי ומעבודות מזדמנות בשיפוצים.

צוין כי הנאשם אושפז בכפייה בשנת 2000 בבית החולים אברבנאל במצב פסיכוטי פעיל, במשך חודש וחצי.

הנאשם שיתף כי התגורר במקומות שונים, בהם יער ומערה במדבר, עד שעבר להתגורר עם בת זוגו. לדבריו, כיום אינו בפיקוח פסיכיאטרי, אינו נוטל תרופות פסיכיאטריות ואינו זקוק להן.

שרות המבחן מסר כי לחובת הנאשם הרשעה מיום 21/1/15 בעבירת איומים ולחובתו התחייבות להימנע מעבירה זו. הנאשם טען לגבי הרשעה זו, כי שוטרים התנפלו עליו בכניסה למסיבה והכו אותו, טען כי יכול להיות שהתבטא באותו מקרה בצורה לא הולמת כשהובל בניידת, והוסיף כי הרקע הוא אלימות השוטרים וכי הוא מנהל הליך משפטי נגד אנשי המשטרה.

הנאשם שיתף כי נהג להשתמש בעבר בסם מסוג גראס באופן מזדמן אך הפסיק עם הולדת ילדיו. הנאשם מסר בדיקת שתן שהעידה על ניקיון מסמים.

הנאשם קיבל אחריות קונקרטיה על העבירה וצוין כי בתפיסתו לא איים ולא התכוון להוציא את איומיו לפועל אלא רק להביע את כעסו על התנהלותה של השופטת בתביעתו נגד חברת הביטוח, שנשמעה בפניה בהליך משפטי.

שרות המבחן מסר כי הנאשם הבין כי עבר את הגבול. הנאשם ציין כי אינו אדם אלים אך אישר כי נוהג לעיתים להתבטא בצורה קיצונית ומאיימת.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם נטה לאמץ עמדה קורבנית, לטשטש את חומרת מעשיו ולהשליך את האחריות על גורמים חיצוניים לו. שרות המבחן ציין כי הנאשם נמנע מלבחון את המניעים שבסיס התנהלותו, ואת הקשר

האפשרי בין לבין בעיותיו הנפשיות.

בבחינת סיכויי השיקום מול הסיכון להישנות העבירות, ציין שרות המבחן כי הנאשם גילה יכולת בינונית להסתגל ולגלות יציבות ואחריות במסגרות החיים. הובאה ההערכה כי הנאשם הוא בעל מידה מסוימת של כוחות אך גם חולשות משמעותיות.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר רשת תמיכה משמעותית, התקשה להסתייע בגורמי טיפול ושיקום וכי הוא פעל לעיתים מתוך פזיזות ודחף רגעי והגיב למצבים מורכבים בחייו באופן רגשי ולא מווסת.

שרות המבחן לא התרשם מתחושת אמפטיה של הנאשם כלפי נפגעת העבירה והוא ממוקד בעיקר בכאבו ותחושותיו הקשות כלפיה.

שרות המבחן נמנע ממתן המלצה בעניינו של הנאשם בהיעדרו של מידע עדכני בנוגע למצבו הנפשי והתנגדותו למעקב פסיכיאטרי שיהיה בו להפחית את הסיכון להתנהגות תוקפנית מצדו.

ביום 26/4/17 הוריתי לשרות המבחן על עריכת תסקיר משלים בעניינו של הנאשם בו יתייחס לתיעוד שיועבר מטעם רופא פסיכיאטר וישקול שילובו של הנאשם בהליך טיפולי.

4. תסקיר משלים מיום 13/7/17

הנאשם שיתף הפעם, כי לא התכוון לאיים או להפחיד והבין כי התבטא בצורה שנתפסה כמאיימת. הנאשם שיתף כי קיבל אחריות על התנהלותו והביע חרטה על פגיעתו במושא איומו.

במכתב סיכום טיפול מיום 7/6/17 שהועבר לשרות המבחן, ציינה הפסיכיאטרית מטעם המרכז לבריאות הנפש כי מאז שחרורו מבית חולים אברבנאל המשיך הנאשם טיפול יום בבית חולים רמב"ם, ומאז שחרורו לא נזקק לטיפול פסיכיאטרי, וכי על פי דיווחיו לא היו תקופות פסיכוטיות.

בבדיקה הנוכחית, הנאשם לא גילה סימנים פסיכוטיים או אפקטיביים ונאמר כי הוא בעל שיפוט תקין ובעל מודעות למעשיו. בחוות דעתה של הרופאה הפסיכיאטרית נקבע כי הנאשם אינו מסוכן לעצמו או לסביבה, וניתנה ההערכה כי אין צורך בטיפול פסיכיאטרי.

הנאשם ציין כי על אף שאינו חש צורך בטיפול במסגרת בריאות הנפש והדבר מעורר בו חששות, הוא אינו מתנגד להיות במעקב פסיכיאטרי.

שרות המבחן המליץ על העדפת הפן השיקומי בעניינו של הנאשם וחיובו בביצוע 120 שעות של"צ וכן העמדתו בצו מבחן בעל אופי פיקוחי למשך 12 חודשים.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 20/7/17 טענו הצדדים לעונש.

טיעוני ב"כ המאשימה

.5

ב"כ המאשימה התנגד להמלצת התסקיר המשלים, וטען כי בנסיבות העניין מתחם העונש ההולם מתחיל ממאסר בפועל, ולפיכך יש להשית על הנאשם עונש של מספר חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה עמד בהרחבה על הערכים המוגנים שנפגעו ועל נסיבות ביצוע העבירה. נטען כי עבירת איומים רגילה פוגעת בשלוות נפשו של המאויים הספציפי, אך במקרה שלנו מדובר בעובד ציבור שהינו שופט, והאיום עליו מעביר מסר של אפשרות להטות משפט באמצעים פסולים.

ב"כ המאשימה הוסיף כי על אף שהאיום לא נעשה באולם בית המשפט מול קהל אלא במכתב שהועבר דרך נציב התלונות על שופטים, אין בכך כדי להפחית מחומרת העבירה.

באשר למתחם העונש ההולם - נטען כי בעבירת איומים רגילה, המתחם הוא בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל, וכי במקרה שלנו בנסיבותיו, מתחם העונש ההולם הוא בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשים.

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, קנס,

מאסר על תנאי והתחייבות.

טיעוני ב"כ הנאשם

.6

ב"כ הנאשם הפנה בהרחבה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולאמור בתסקיר שרות המבחן, וטען כי על אף שמדובר באדם ש"אינו אוהב שאומרים לו מה לעשות" ומתבטא ללא שיקול דעת - הנאשם הוא ככלל אדם נורמטיבי ושומר חוק.

ב"כ הנאשם התייחס להרשעתו היחידה הקודמת של הנאשם, בעבירת איומים, שבוצעה בחודש אפריל 2010, שבגינה נשפט הנאשם לעונש של התחייבות בלבד.

צוין לגבי אותו אירוע, כי אמנם הנאשם הודה והורשע באותו מקרה באיומים כלפי שוטר, ואולם באותו אירוע היו אלה השוטרים שנהגו שלא כדין בנאשם. הסנגור טען כי המדינה פיצתה את הנאשם בגין אותו מקרה בפיצוי על סך 50,000 ₪.

המאשימה התנגדה תחילה לטיעון עובדתי זה, ואולם לאחר שהוריתי לצדדים לבחון אם מדובר במידע אמיתי, הוסרה ההתנגדות, והנטען על ידי ב"כ הנאשם אושר והתקבל כעובדה (ראה הודעה מטעם ב"כ הנאשם מיום 7/9/17).

ב"כ הנאשם ציין כי התלונה הועברה להתייחסות השופטת לגבי טענה מהותית של הנאשם בתלונה ולא לגבי

האיומים והוסיף כי הנאשם לא התכוון לאיים, להפחיד או להקניט.

בנוסף ציין כי הנאשם הודה ללא הסדר או הבטחה בדבר העונש, חסך מזמנו של בית המשפט ואת העדתה של השופטת.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם הוא בין של"צ ומאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל, וביקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולקבל את המלצות התסקיר.

דברי הנאשם

הנאשם הצטער על מעשיו ואמר כי בעתיד ישקול את דבריו בצורה אחראית ובוגרת.

דין והכרעה

7. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

מתחם העונש ההולם

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

8. עבירת האיומים פוגעת בערכים מוגנים של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו, תחושת הביטחון האישי, יכולתו לנהל שגרת חיים ללא חשש, וכן כבודו. כאשר מדובר בעובד ציבור נפגעים בנוסף גם ערכי השמירה על הסדר הציבורי, ביטחון הציבור ושמירה על שלטון החוק והאמונים על אכיפתו, ויכולתם לבצע את מלאכתם כהלכה וללא חשש מפני פגיעה בשלוות נפשם וביטחונם האישי.

לעניין חומרת עבירות האיומים והערכים המוגנים, ראו את הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט גולדברג בע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל (06.09.89):

"...אינטרס החברה הוא להגן על שלוות נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים

רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

9. הנאשם במעשיו איים, למעשה, על נציב התלונות על השופטים, או על עובדי משרדו של הנציב שטיפלו בפנייתו. מושא איומיו של הנאשם הייתה השופטת, שלגביה, ובהקשר אליה, נכתבו האמירות הפוגעות והמאיימות. מדובר באיום עקיף, אשר לא נשלח ולא הושמע על ידי הנאשם ישירות אל מושא האיום, שהינה כב' השופטת, אלא כאמור הובא בפני קולט האיום שהינו כב' הנציב השופט אליעזר ריבלין. בסופו של דבר הגיע המכתב לעיונה של כב' השופטת כך שהתוכן המאיים והפוגעני הגיע אליה, על כל המשתמע מכך.

עבירת איום על שופטים פוגעת בצורה קשה בשלטון החוק, בעצמאותה של הרשות השופטת ושל השופטים, שמצוותם ותפקידם הנם לפסוק בסכסוכים ללא מורא, בעצמאות מלאה וללא שיקולים זרים.

ראו לעניין זה את דברי בית המשפט בע"פ 1867/07 ארמונד מיארה נגד מדינת ישראל (20.05.01), אליו הפנה ב"כ המאשימה:

"..אמת, איום על שופט, בין במשתמע ובין במפורש, הינו דבר חמור אשר פוגע בעקרונות היסוד של שיטתנו. הוא מהווה פגיעה קשה בשלטון החוק, ככלל, ובפעילות מערכת בתי-המשפט, בפרט. יש לעוקרו מן השורש ולגנותו בכל פה. זאת ועוד, איום על שופט על-ידי בעל-דין משמעו ניסיון ליצור מעורבות אישית של השופט בסכסוך המתברר בפניו ולהטות משפט על-ידי פגיעה באובייקטיביות השיפוטית."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

10. חומרתם של מעשי הנאשם ניכרת בעיקר במלל הבוטה והמאיים שבו נקט, וכן בכך שהדברים נכתבו בשל טרוניה על עבודה שיפוטית על פי דין.

המשיב כלל, במכתב רשמי שנשלח לנציב התלונות על השופטים אמירה, לפיה קיימת דעה שמן הראוי לירות בשופטת ובמקורביה, או אף לשלוח אותם להשמדה לדבריו, באופן יצירתי יותר.

בהמשך, ציין המשיב לגבי עצמו בין היתר, כי הוא "צמא דם".

הביטויים מאופיינים בתוקפנות ומשמעותם הנה כי יתכן וקיימת כוונת פגיעה ישירה בשופטת.

חלק מהדברים הובאו על ידי הנאשם לכאורה מפיהם של אחרים, שכן הנאשם ציין ששמע את הדברים בגנות השופטת מפיהם של "עורכי דין שונים שהביעו את זעמם", ואולם אין בכך לשנות את הנימה המאיימת והקשה. הנאשם הוא זה שבחר להביא במכתבו את הדברים, ולכן אין שיקול לקולא בכך שצוין כי אחרים הם אלה שלהם מיוחסת האמירה המאיימת.

התוכן, אשר כאמור, הגיע בסופו של דבר, בהליך שגרתי, לעיונה של כב' השופטת, הנו עוכר שלוה ויש בו פגיעה ממשית בערכים המוגנים. קיים אינטרס חברתי למנוע כל איום נגד שופטים, שמא תיפגע, גם אם בעקיפין ובמעט, עצמאותם וביטחונם בקבלת ההחלטות השיפוטיות.

יצוין גם אילולא הועבר לעיון השופטת מושא האיום - היה במלל התוקפני כדי לאיים על עובדי משרד הנציב.

לבסוף, כפי שצויין, ניכרת חומרה בכך שהאיום כוון נגד גורם שיפוטי, ובאופן עקיף נגד מערכת המשפט, אשר אין שנייה לה, במשטר דמוקרטי, בצורך להגנה על עצמאותה ובטחונה.

על אף החומרה כאמור, קיימות באירוע הפלילי גם נסיבות לקולא -

שליחת התוכן שלא למושא האיום ישירות, הנו, במקרה זה, אכן חמור פחות מאשר איום ישיר. יש ממש בטיעוני הסנגור, לפיהם הנאשם לא התכוון שהדברים יועברו לשופטת, אף על פי שבסופו של דבר המכתב הגיע לעיונה.

בנוסף, יש לקחת בחשבון כי המלל, המהווה עבירה ועל כך אין מחלוקת, הובא במסגרת הליך שהנו כשלעצמו לגיטימי ועל פי דין - במכתב רשמי לנציבות, שהנה הרשות האמונה על בירור תלונות נגד שופטים. הזכות לבקר גוף של רשות, כאן הרשות השופטת, הנה זכות בסיסית במשטר דמוקרטי, וראוי לפיכך לציין כי מדובר במי שבמסגרת פעולה כדיון, עבר את הגבול, חטא ועבר עבירה.

יש, לפיכך, חומרה פחותה באיום הנוכחי, בהשוואה להשמעת איומים במסגרת שבה עצם הפנייה איננה לגיטימית, כמו איום בקריאת ביניים באולם בית משפט, פנייה לשופט ישירות על כס השיפוט, או במקרים החמורים אף יותר - איום על שופט תוך הטרדתו בחייו הפרטיים.

עניין אחרון לקולא הנו הריחוק הגיאוגרפי אשר נשמר בין הנאשם, תושב אזור הצפון הרחוק, לבין השופטת שבפגיעה בה איים, שמושבה הנו בית המשפט בירושלים. בהיעדר כל נתון אחר, ניתן להניח כי האיום הכתוב לא כלל כל אמצעי נוסף, בוודאו לא קרבה פיזית לשופטת, ובכך יש להפיג במידת מה את מידת האיום וחומרתו.

מדיניות הענישה

11. עיון בפסיקה שניתנה בעבירות נגד עובדי ציבור בכלל ונגד שופטים בפרט, העלתה ענישה מגוונת החל ממאסר על תנאי ועד מאסרים לריצוי מאחורי סורג ובריה, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה.

עיינתי, בין היתר, בפסקי הדין שהגישו הצדדים.

הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה

א. רע"פ 2001/07 ריקי כבאזה נגד מדינת ישראל (20.05.08), המבקשת הודתה והורשעה בעבריות איומים, שיבוש מהלכי משפט והטרדה, בכך שהתקשרה לפרקליטים שייצגו את

התביעה במשפטם של גיסה ואחרים ואיימה לפגוע בהם, להרוס את חייהם ולחטוף את ילדיהם. בית משפט השלום גזר עליה 12 חודשי מאסר על תנאי. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל ועונשה הוחמר ל-12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את בקשת רשות הערעור וגזר עליה 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, 12 חודשי מאסר על תנאי וצו פיקוח למשך שנה.

ב. רע"פ 1825/11 **ראובן פינקו נגד מדינת ישראל (09.03.11)**, המבקש הודה והורשע בכך שבשלושה מקרים איים על שופטים. בית המשפט גזר עליו 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 7 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

ג. ע"פ (תל אביב) 7675/09 **אביגדור רענן נגד מדינת ישראל (18.10.09)**, המערער הודה והורשע בעבירת איומים על שופטת בית משפט לנוער בכך שאגב דיון בעניינם של ילדיו הקטינים התפרץ לעבר השופטת ואמר לה "מי את בכלל שאת תוציאי לי את הילדים. את לא תשבי בכסא הזה יותר. מי את. אני אלחם בך, זבל". בנוסף אמר למאבטחים שהוציאו אותו "אני אשתמש בדרכים הכי קיצוניות, ובאשר לשופטת "אני יודע איפה את גרה". בית המשפט גזר על המערער 4 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון רע"פ 8656/09, מיום 29.10.09, נדחתה אף היא.

ד. ת"פ (טבריה) 2220/05 **מדינת ישראל נגד גרמה אליאב (18.09.05)**, הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, באיום על שופט בכך שעת יצא מדיון אצל השופט אמר לו הנאשם "בפעם הבאה אני מביא דוקרן ורוצח את הרשם הבן זונה הזה". בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

הפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה

ה. ב"כ הנאשם הגיש אף הוא כחלק מראיותיו לעונש את רע"פ 1825/11 **ראובן פינקו**, ת"פ 2220/05 **גרמה אליאב** ות"פ 8425/08 **אביגדור רענן** (עליו הוגש ערעור ובקשת רשות ערעור), שנסקרו לעיל כחלק מהפסיקה שהגישה המאשימה. בנוסף הוגשו פסקי הדין שלהלן:

ו. ע"פ (באר שבע) 7293/02 **אלי ששון נגד מדינת ישראל (13.10.04)**, המערער הורשע בעבירת איומים על שופט שהשמיע בפני שוטרים. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור על גזר הדין וביטל את עונש המאסר בפועל שהוטל עליו.

ז. ת"פ (כפר סבא) 1904-02-11 **מדינת ישראל נגד ימית לוביץ (17.04.11)**, הנאשמת הודתה והורשעה בעבירת איומים נגד שופטת, בכך שבמהלך דיון בהארכת מעצרו של בעלה צעקה הנאשמת לעבר השופטת "אם יקרה משהו לבעלי אני אשב עליך". בית המשפט גזר עליה חודש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים.

ח. ת"פ (כפר סבא) 2427/07 **מדינת ישראל נגד לילך שוורץ (28.01.10)**, הנאשמת הודתה והורשעה בעבירות איומים והטרדה טלפונית בכך שאיימה והטרדה את רשם ויו"ר ההוצאה לפועל בבית משפט השלום בראשל"צ. בית המשפט גזר עליה 6 חודשי מאסר על תנאי וצו מבחן למשך שנה.

ט. ת"פ (תל אביב) 3694/09 **מדינת ישראל נגד אמנון מורדוב (31.01.11)**, הנאשם הורשע בעבירת איומים בכך שבמהלך דיון שהתקיים נגדו בבית המשפט לעניינים מקומיים איים על התובעת שנכחה באולם ועל השופט. בית המשפט גזר עליו 7 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

י. ת"פ (רמלה) 38849-06-10 **מדינת ישראל נגד ציון אביטל (03.04.13)**, הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים כלפי שופטת בית משפט השלום בירושלים. לאחר שהשופטת הקריאה את גזר דינו, קרע הנאשם את דפי הפרוטוקול ואמר לה "את תשלמי את המחיר" והוסיף "כל חייך אני ארדוף אותך". בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

יא. ת"פ (ראשון לציון) 30353-05-13 **מדינת ישראל נגד אילן עמר (05.07.15)**, הנאשם הודה והורשע בעבירות איומים נגד שופט והתנהגות פרועה במקום ציבורי. בית המשפט גזר עליו 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

יב. ת"פ (חיפה) 14673-08-10 **מדינת ישראל נגד מוחמד עומר (29.12.10)**, הנאשם הודה והורשע בכך שאיים על שופט שהורה על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים, בכך שבסיום הקראת ההחלטה צעק לעברו כי ידאג לשים לו מטען ברכבו. בית המשפט גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל ו-8 חודשי מאסר על תנאי.

12. לאור האמור לעיל, ולאחר שמצאתי כי עבירת האיומים שביצע הנאשם נופלת בחומרתה ממרבית האירועים הפליליים שנדונו במקרים שהובאו לעיל - אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

השמה בתוך מתחם העונש - גזירת עונשו של הנאשם

13. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

לאחר שנחשפתי לנתוניו של הנאשם ולגישתו לעבירה הנוכחית, שוכנעתי כי נכון יהיה למקם את עונשו בתחתיתו של מתחם הענישה, בהתאם למומלץ לגביו בתסקיר שרות המבחן.

כפי שפורט בהרחבה, מדובר בגבר הקרוב לגיל 50, אשר בשלב מסויים לקה בנפשו עקב תאונה, ואשר מאז אותה נקודת מפנה חדל מתפקוד חיובי, אפילו מצויין, שאפיין אותו קודם לאותה תאונה.

בעברו שירת הנאשם בצה"ל, אף תרם שנות מילואים ארוכות, למד לתארים אקדמאים יוקרתיים, ואולם בהמשך, על רקע אותה מחלת נפש שפרצה, זנח את כל אלה והתדרדר לנקודות שפל של חיים במערה וביער.

על אף נסיבות אלה, הנאשם נמנע מהסתבכות פלילית עד כה, למעט אירוע יחידי בעברו, אשר מצאתי כי אין לתת לו משקל ממשי לחובת הנאשם. באותו מקרה, של עבירת איומים, נגזר על הנאשם עונש קל בקלים, והמדינה פיצתה אותו בסכום כסף משמעותי עקב התנהגותם של שוטרים כלפיו.

בהווה מגלה הנאשם יציבות יחסית, חולק את חייו עם בת זוג, הורה לשתי בנות, עובד במשרה חלקית ומקבל קצבה.

מצבו הפסיכיאטרי, שהביא בעבר לאשפוז כפוי, נמצא בהווה בבדיקה כתקין, משנקבע כי לא גילה סימנים פסיכויטיים, כי הוא בעל שיפוט וכי אינו מסכן את עצמו ולא את סביבתו.

הנאשם הודה בביצוע העבירות וחסך זמן שיפוטי. קבלת האחריות על ידי הנאשם השתפרה במהלך ההליך הפלילי, בתסקיר ובתסקיר המשלים. הנאשם הביע חרטה על פגיעתו בשופטת, ובטיעונו לעונש הביע צער.

בסופו של דבר, מצאתי את המלצתו של שרות המבחן לגבי הנאשם כהולמת ומאוזנת, והחלטתי לגזור את דינו בהתאם להמלצה זו.

סוף דבר

14. **נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. 4 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום על העבירה בה הורשע.

ב. צו של"צ בהיקף של 120 שעות, שיבוצע במסגרת מתנ"ס ארתור פוקס בקריית שמונה בביצוע עבודות תחזוקה.

בית המשפט מסביר לנאשם את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ומזהירו שאם לא ימלא אחר הצו, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד' לחוק העונשין.

ג. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום, במהלכם יעמוד הנאשם בפיקוח שרות המבחן ויבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר לנאשם כי במידה ולא ימלא אחר צו זה או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה בגינה הוצא הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

בית המשפט מסביר בזאת לנאשם את משמעות הצו ומזהיר אותו, שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו, ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

ד. אני מורה על הפעלת התחייבות ע"ס 5,000 ₪, אשר הנאשם חתם עליה מתוקף גזר דין בת"פ 14151-04-10. הסכום ישולם עד יום 1.11.17, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ח, 27 ספטמבר 2017, במעמד הנוכחים.